

14 שנים אחרי טבח כפר-קאסם חוזר "גיבורו" לחדשות- הפעם כמורמה קציני צה"ל

שמואל מלינסקי

י נני האבק עוד לא שקעו מעל עיניו הקרוב של מלחמת-ששת-הימים, כאשר החלו אנשי עסקים ממולחים לשים עיניהם בשטחים הנרחבים של סיני. אנשי תיירות ותיקים שזכרו היטב את מכול המטיילים שהציף את מרחבי סיני לאחר מלחמת 1956, ידעו כי ככל שיקדימו לבנות פונדקי דרכים ותחנות-דלק במקום, כך יגדלו רווחיהם. בחודשים שלאחר המלחמה החל המאבק

ששמע על העיסקה, הציע את עצמו לביצועה. הוא הסביר כי קשריו עם הבנקים מצוינים ולגבי אין זו כלל בעיה להפוך שטרות אלה למזומנים. השניים נתפתו להאמין לו, מסרו לו ידיו שטרות בסך 6,500 ל"י. לאחר ימים מספר נשאל מלינסקי מה עלה בגורל ה"שטרות. תשובתו היתה מתחמקת כשמדי פעם הוא משנה את הסיפור. פעם שכתם, פעם נמצאו בדיון בהנהלת הבנק. הסוף היה שמלינסקי נעלם. כשלא הגיע למשרד במשך ימים מספר החלו השניים

הסתבר כי הוא לא הכיר כלל איש מהם, וכי השיחות היו דמיוניות. א. וס., השתכנעו, והציעו למלינסקי שורת תפית בשליש בכל העסקים שיוקמו ב"עקבות פעילותו וקשריו. מלינסקי הסכים כמובן — ובין השלושה נחתם הסכם שותפות להקמת חברה להקמת מבנים ב"סיני. עתה החל מלינסקי לנהוג כמנהל במשרדם של השניים. חשבון ההוצאות שלו הלך וגדל. למרות שעדיין לא ביצע כל עיסקה, החל מושך סכומים קטנים מהקופה ה

מלינסקי קבעו השופטים, לא זו בלבד שלא עירער על פקודתו הבלתי-חוקית של מפקדו, אלא-מישנה יששכר (איסקה) שד"מי, לירות באזרחים שיהיו מתוך לבתיהם אחרי הטלת העוצר — אלא אף הרחיבה, כלל גם נשים וילדים. לדברי השופטים, מחובתו של מלינסקי, בקבלו את פקודתו הבלתי-חוקית של שד"מי, היה לסרב למלא אחריה. לקצין דרוש אומץ-לב לא רק בפני האויב, קבעו הם, אלא — במקרה קיצוני כזה — גם בפני המפקד שנותן לו את הסקודה.

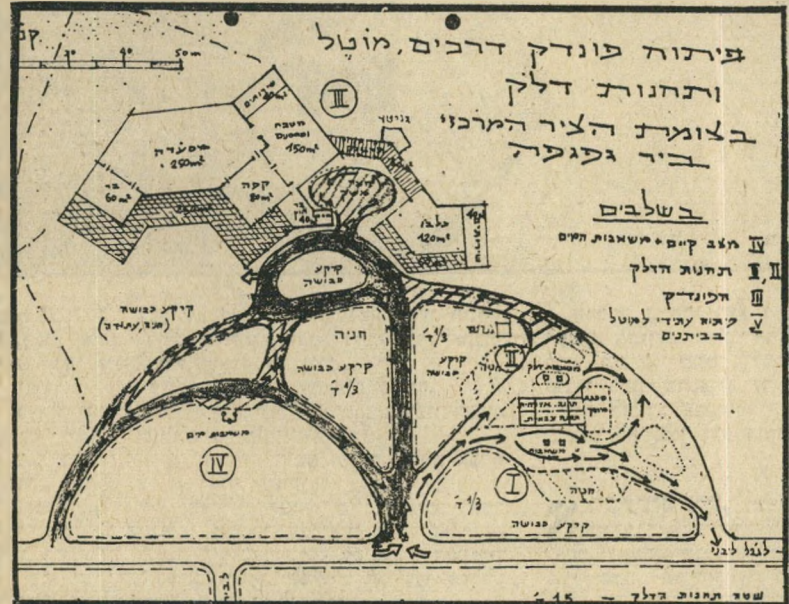
מלינסקי רוכב שוב

לדאוג. מכתב שנשלח למעונו בנתניה לא זכה בתשובה. הוא פשוט לא ניתן לאיתור. אולם לא לאורך זמן. לפני כמחצית ה"שנה נוכחו השותפים הנדהמים לדעת כי למרות חוזה השותפות לגבי מפעל ה"תיירות בסיני, הצלית מלינסקי לקבל רשיון להקמת תחנת דלק בביר-גפנפה על שמו בלבד. השותפים ההמומים לא הספיקו ל"התאושש, כשהחלו לקבל מבנקים שונים דרישות לכבד את השטרות בחתימת ידם (המשך בעמוד 37)

משתפת. א. וס. העלימו עין, מתוך הנחה שהוא פועל בנתיים להשגת הרשיון ל"קומפלקס המבנים בלב סיני. *******
איך גלגה 6500 ז"י
ל ימים נזקקו השותפים לכסף מוזמן. השניים עשו תרגיל המקובל בשוק ה"כספים הישראלי — הוציאו שטרות טובה איש לרעהו, מתוך כוונה להפכם למזומנים על-ידי דיסקונט באחד הבנקים. מלינסקי,

מלינסקי לא נהג כך. נראה היה כי הסכים ברצון למלא את פקודת-הרמ"ם ששדמי הורה לו לבצעה. בקבוצת הפקודות לאנשיו, הדגיש מלינסקי כי יש לירות על מנת להרוג בכל מי ש"יימצא מחוץ לביתו. אם יהיו כמה הרוגים הלילה, אמר, יקל הדבר על שמירת ה"עוצר בלילות הבאים. כאשר נשאל מה לעשות עם הנפגעים, השיב: "אין לספל בהם" כאשר נשאל מה בקשר לנשים ו"לילדים, השיב: "בלי סנטימנטים." סיכמו השופטים:

על זכויות ההקמה. ביחוד גדול היה הצורך בתחנת-דלק מסודרת. נהגי ישראל לא היו רגילים למרחבים העצומים של סיני, נשאו לעתים תכופות ללא טיפת דלק במכוניהם, בלב המדבר. משוחררי-קבע רבים החליטו לנצל את קשריהם זכויות ההקמת והפעלת מיבנים שונים ברחבי סיני. בחודשים הראשונים לא ניתנו אמנם זכויות אלה ביד רחבה, אולם ל"אחר מחצית השנה החלה עבודת ההקמה במלוא המרץ.

"הוכח כי 43 האזרחים נהרגו במבוא המערבי של כפר קאסם על יסוד פקודתו של מלינסקי וכתוצאה ממנה."
מלינסקי לא נידון, על הטבח הממוני, ל"מאסר עולם. הוא נידון ל"14 שנות מאסר בלבד — ושוחרר לאחר שנתיים!
כאשר יצא מבין הסורגים, גילה שהוא נחשב לאורח כשר בחברה הישראלית,

בין המתעניינים בנושא היו א.ו.ס., שני קציני-קבע משוחררים ששירתו בכוחות ה"בטחון מאז מלחמת השחרור, החליטו עתה לפרוש ולעסוק בעסקי קרקעות. כש"החלו להתעניין באפשרות הקמת מרכז ל"תיירות עממית בלב סיני, הופיע יום אחד במשרדם שמואל מלינסקי.

מלינסקי מכניס רגל

ג מ א. וס. קיבלו את מלינסקי בסבר"פנים יפות. ביחוד ס., ששירת יחד איתו עוד במלחמת השיחרור. מלינסקי הסביר לשני השותפים כי היגיו בעל קשרים וזכויות במשרד-הבטחון, וכי לאחר ששמע על תוכניתם להקים מפעל-תיירות ברחבי סיני, הוא מוכן לשתף עימם פעולה. הוא הציע לספל באורח מעשי בהקמת המיבנה כשהוא רומז על האפשרויות הטמונות בקשריו המרובים בצמרת-הבטחון בארץ.

רצח 43 גברים נשים וילדים

ל ציבור הרחב, ביחוד לבני הדור הצעיר ספק אם הישג שמואל מלינסקי אומר משהו. אולם לפני 14 שנה זינעו שם זה את המדינה, הכתים את שמה לדיראון עולם: מלינסקי היה הנאשם מספר אחד בפרשת הטבח הנועזי בכפר-קאסם. הוא היה או מג"ד במשמר-הגבול ו"בפקודתו רצחו אנשיו 43 גברים נשים ו"ילדים מתושבי הכפר, שפישעם היחיד היה שהם לא ידעו שבכפרם הוכרו עוצר, וחזרו מעבודתם בשדות לאחר שעת ה"עוצר.

הפרוייקט: זוהי תוכנית הפרוייקט רבי-הממדים של תשלובת מוטל-תחנת-דלק בצומת ביר-גפנפה. עליה הצליח מלינסקי להשתלט בדרכים מיסתוריות, ואשר הקמתה מתעכבת כרגע בגלל חוסר האפשרות לגלות את מקום הימצאו.

ב"1958, שנתיים לאחר הטבח, הוציאו השופטים את מסקדיניהם: מלינסקי נמצא אשם ברצח בכוונה תחילה של 43 אזרחים. יחד איתו נמצאו אשמים שבעה מאנשיו שביצעו את פקודת הרצח שלו.